

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ
MINECRAFT

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η ΕΦΗΛΙΟ ΕΝΑ

Όταν ήταν μικρό παιδί, ένα περιπετειώδες αγόρι με ζωηρή φαντασία ονόματι Στιβ ανακάλυψε κάτι εκπληκτικό: μια είσοδο σε ένα εγκαταλελειμμένο ορυχείο λίγο έξω από την πόλη. Ποιος ήξερε τι συναρπαστικές περιπέτειες μπορεί να τον περίμεναν εκεί μέσα; Θαυμαστές σπηλιές! Αλλόκοτα πλάσματα! Λαμπεροί θησαυροί! Αλλά καθώς ήταν έτοιμος να μπει στο ορυχείο και να ξεκινήσει την εξερεύνηση, ένας αγριωπός μεταλλωρύχος τον σταμάτησε.

«Ε, μικρέ!» γρύλισε ο μεταλλωρύχος. «Δεν ξέρεις να διαβάζεις;!»

Έδειξε μια πινακίδα: Απαγορεύεται Αυστηρά η Είσοδος σε Παιδιά!

Ο Στιβ προσπάθησε να τρέξει μέσα στο ορυχείο, αλλά ο μεταλλωρύχος τον κυνήγησε και τον έδιωξε. Έτσι, αντί να ζήσει συναρπαστικές

περιπέτειες κάτω από τη γη, ο Στιβ έκανε κάτι φρικτό... Μεγάλωσε.

Στη βαρετή δουλειά του ως ενήλικος ο Στιβ προσπαθούσε να βρει τρόπους να εκφράσει τη δημιουργικότητά του. Έφτιαχνε διοράματα. Έγραφε τραγούδια για τις παρουσιάσεις του. Φορούσε κοστούμια που έραβε ο ίδιος. Όμως οι άλλοι ενήλικοι απλώς γελούσαν με τις προσπάθειές του. *Γιατί; αναρωτιόταν. Γιατί η ζωή δεν μπορεί να είναι πιο ενδιαφέρουσα; Πιο παράξενη; Πιο διασκεδαστική;*

Καθώς δούλευε στο μουντό γραφείο του, ο Στιβ δεν μπορούσε να σταματήσει να σκέφτεται το εγκαταλελειμμένο ορυχείο που είχε ανακαλύψει όταν ήταν παιδί. Κάτι του έλεγε ότι οι απαντήσεις που έψαχνε ήταν κρυμμένες εκεί κάτω. Έπρεπε να επιστρέψει και να μάθει!

Κι έτσι, τριάντα χρόνια αφότου ανακάλυψε το μυστηριώδες ορυχείο, ο Στιβ επέστρεψε στην είσοδο. Τη φυλούσε ακόμη ο γερο-μεταλλωρύχος, αλλά αυτή τη φορά ο Στιβ τον ξεγέλασε εύκολα. Έκανε ότι πήγαινε δεξιά και ξαφνικά όρμησε προς τα αριστερά, φωνάζοντας «Προσποίηση!» Μπήκε μέσα!

Μέσα στο εγκαταλελειμμένο ορυχείο, ο Στιβ χρησιμοποίησε μια αξίνα για να σκάψει τη μαυρι-

σμένη πέτρα. Στην αρχή δεν βρήκε τίποτα, αλλά δεν απογοητεύτηκε. Συνέχισε να σκάβει, μέχρι που μια μέρα ανακάλυψε ένα λαμπερό κρυστάλλινο κουτί και έναν άψογο, γυαλιστερό κύβο! Τα δύο μυστηριώδη αντικείμενα έμοιαζαν να ταιριάζουν, οπότε έβαλε τον κύβο μέσα στο κουτί.

ΜΠΑΜ!

Μια μαγική πύλη εμφανίστηκε! Ήταν ένα μεγάλο ορθογώνιο, σαν ένα γαλάζιο πεδίο που έλαμπε μέσα σε ένα πλαίσιο. Τα μάτια του Στιβ άνοιξαν διάπλατα μπροστά στο υπέροχο θέαμα. Μαγεμένος από την πύλη, τη διέσχισε...

...και βρέθηκε σε μια παράξενη, κυβοειδή χώρα θαυμάτων! Τα πάντα έμοιαζαν να είναι φτιαγμένα από κύβους. Μια κυβοειδής μέλισσα πέρασε βουίζοντας. Ένα κυβοειδές πρόβατο κοίταξε τον Στιβ και είπε: «Μπееε!»

Ο Στιβ δεν το ήξερε ακόμη, αλλά αυτό το παράξενο βασίλειο ονομαζόταν Επάνω Κόσμος.

Κάτι σε αυτό το μέρος ενέπνευσε τον Στιβ, ξυπνώντας τη δημιουργική του διάθεση. Ξεκίνησε σκάβοντας κύβους χώματος και στοιβάζοντάς τους για να φτιάξει ένα σπίτι. Οι φυσικοί νόμοι στον Επάνω Κόσμο δεν έβγαζαν και πολύ νόημα – κάποιες φορές οι κύβοι έπεφταν στο έδαφος, ενώ άλλες φορές αιωρούνταν στον αέρα. Όμως

όλα λειτουργούσαν τέλεια για τον Στιβ. Λάτρευε να χτίζει και να δημιουργεί ό,τι έβαζε ο νους του. Μόλις τελείωσε το πρώτο του σπίτι, έπιασε δουλειά στο δεύτερο. Προχωρώντας πέρα από τους χωμάτινους κύβους, ανακάλυψε ότι μπορούσε να σπάσει δέντρα για να πάρει σανίδες και τάβλες. Σε χρόνο μηδέν, είχε χτίσει ένα ξύλινο σπίτι με πύργους και πυργίσκους!

Άφησε τη φαντασία του ελεύθερη. Το τρίτο σπίτι του Στιβ ήταν φτιαγμένο από ροζ μαλλί προβάτου. Εντάξει, μπορεί να έπιασε φωτιά σχεδόν αμέσως, αλλά για λίγο το φουντωτό σπίτι έμοιαζε καταπληκτικό!

Στον Στιβ, ο Επάνω Κόσμος φαινόταν τέλειος. Εκτός από τη νύχτα... όταν σχεδόν τα πάντα προσπαθούσαν να τον σκοτώσουν! Έμεινε μέσα στο σπίτι του, τρέμοντας από φόβο. Ζόμπι βογκούσαν απέξω, χτυπώντας την πόρτα του, ενώ χλωμοί σκελετοί περιπλανιούνταν στο σκοτάδι. Μέχρι που ένα βράδυ άκουσε ένα γρύλισμα και έναν βρυχηθμό, και τα βογκητά άρχισαν να σβήνουν. Μήπως κάτι έδιωχνε μακριά τα πλάσματα;

Ο Στιβ άνοιξε προσεκτικά την πόρτα του και κοίταξε έξω. Τα ζόμπι και οι σκελετοί έτρεχαν

μακριά. Τα είχε φοβίσει ένας μεγάλος γκρίζος λύκος!

«Ευχαριστώ, φιλαράκο!» είπε ευγνώμων ο Στιβ στον κυβοειδή λύκο. «Νομίζω ότι μου έσωσες τη ζωή».

Ο λύκος γύρισε το τεράστιο κεφάλι του προς τον Στιβ. Τα κόκκινα μάτια του έμοιαζαν απειλητικά. Γρύλισε.

Ο Στιβ σήκωσε τα χέρια του ψηλά. «Ει» είπε, προσπαθώντας να ηρεμήσει το θηρίο. «Ηρεμα... ήρεμα...» Κοιτάζοντας γύρω του για κάτι που θα μπορούσε να προσφέρει στον λύκο ως ένδειξη καλής θέλησης, το βλέμμα του έπεσε σε ένα οστό που είχε ξεμείνει από έναν σκελετό. Το σήκωσε και το κράτησε σε απόσταση, προσφέροντάς το στον λύκο. Για μια στιγμή, ο λύκος απλώς κοίταξε το οστό.

Και τότε, τα μάτια του σταμάτησαν να λάμπουν κόκκινα! Το στόμα του, γεμάτο κοφτερά δόντια, σχημάτισε ένα χαμόγελο. Και ξαφνικά, ένα κυβοειδές κολάρο με μια ετικέτα εμφανίστηκε γύρω από τον λαιμό του. *ΠΟΥΦ!*

«Μπράβο, αγόρι μου!» είπε ο Στιβ, χαϊδεύοντάς τον. Διάβασε την ετικέτα. «Ντένις!»

Ο Στιβ και ο Ντένις έγιναν γρήγορα οι καλύτεροι φίλοι. Ο Ντένις απολάμβανε να παρακολουθεί τον Στιβ να σκάβει κύβους από τους βραχώδεις γκρεμούς του Επάνω Κόσμου με την αξίνα του. Του άρεσε επίσης να του πετάει ο Στιβ έναν κυβοειδή δίσκο, τον οποίο ο Ντένις πηδούσε στον αέρα για να πιάσει.

Πάνω απ' όλα, οι δύο φίλοι αγαπούσαν να χτίζουν μαζί. Όταν ολοκλήρωσαν έναν ψηλό πύργο, ο Στιβ στάθηκε με τα χέρια στη μέση, θαυμάζοντας το δημιούργημά τους. «Τι λες, Ντένις; Να το πούμε Στιβ-ο-ξύστη;»

«ΓΑΒ!» γάβγισε ο Ντένις.

«Ναι, φιλαράκο» συμφώνησε ο Στιβ. «Το βρήκαμε. Θα το πούμε Στιβ-ο-ξύστη».

Την επόμενη μέρα, στην πρωινή βόλτα τους μέσα από τα κυβοειδή λιβάδια και τα δάση του Επάνω Κόσμου, ο Στιβ και ο Ντένις συνάντησαν κάποια παράξενα ερείπια με μια γυαλιστερή, μαύρη αψίδα από οψιδιανό. Ένας κύβος έμοιαζε να λείπει από την αψίδα, οπότε ο Στιβ εξόρυξε γρήγορα έναν κύβο και τον τοποθέτησε στο κενό.

Ο Ντένις βάλθηκε να μυρίζει ένα σεντούκι πλάι στην πύλη. Όταν ο Στιβ άνοιξε το σεντούκι, βρήκε μέσα έναν πυρόλιθο και ένα κομμάτι

ατσάλι – τα εργαλεία για να ανάψει φωτιά. Ο Στιβ έτριψε το ατσάλι στον πυρόλιθο.

ΣΑΝΓΚ. ΣΑΝΓΚ. ΣΑΝΓΚ!

Σπίθες εκτινάχθηκαν προς την είσοδο κι αυτή μετατράπηκε σε ένα στροβιλιζόμενο μοβ πεδίο – μια πύλη!

Περίεργος για το πού οδηγούσε αυτή η αλλόκοτη πύλη, ο Ντένις όρμησε μέσα.

«Ντένις!» φώναξε ο Στιβ, τεντώνοντας το χέρι του για να τον σταματήσει. Αλλά ήταν πολύ αργά.

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΑΥΤΗ

Ο Στιβ δεν είχε ιδέα πού οδηγούσε η πύλη. Αλλά δεν μπορούσε να εγκαταλείψει τον καλύτερό του φίλο. Πήρε μια βαθιά ανάσα και διέσχισε τη λαμπερή ασίδα.

Κοιτάζοντας γύρω του, ο Στιβ δεν ενθουσιάστηκε με αυτό που είδε.

Φωτιά. Λάβα. Σύννεφα μαύρου καπνού. Και μοχθηρούς γουρουνανθρώπους. Αν και είχε διασχίσει την πύλη νωρίς ένα ηλιόλουστο πρωινό, εδώ επικρατούσε πίσσα σκοτάδι. Ο Στιβ είχε αφήσει πίσω του τον Επάνω Κόσμο και είχε κατέλθει στον Κάτω Κόσμο.

ΑΟΥΟΥΟΥΟΥ!

Το ουρλιαχτό του Ντένις! Και ακουγόταν φοβισμένος! Ο Στιβ έτρεξε να σώσει τον φίλο του. Διασχίζοντας σκιερούς θαλάμους, σύντομα βρήκε τον λύκο του σε μια αίθουσα θρόνου, περικυκλω-

μένο από γουρουνοστρατιώτες. Τα σώματά τους έμοιαζαν ανθρώπινα, αλλά τα τετράγωνα κεφάλια τους είχαν μάτια, αυτιά και ρύγχος γουρουνιού. Τους κυβερνούσε μια μοχθηρή γουρουνομάγισσα με το όνομα Μαλγκόσα. Κρατώντας ένα ραβδί, η μάγισσα έστρεψε το τρομακτικό της βλέμμα στον Στιβ. Το πρόσωπό της ήταν γεμάτο εγωιστική σκληρότητα.

Ο Στιβ προχώρησε μπροστά για να αντιμετωπίσει τους γουρουνανθρώπους και τη φοβερή αρχηγό τους. «Αφήστε τον λύκο» τους είπε. «Πάρτε εμένα».

Η Μαλγκόσα έστρεψε το βλέμμα της στον Στιβ και χαμογέλασε μοχθηρά. «Έχω μια καλύτερη ιδέα. Θα πάρουμε και τους δυο σας. Και αυτή τη σφαίρα!»

Ο Στιβ δεν ήξερε πώς στο καλό γνώριζε η Μαλγκόσα ότι την είχε μαζί του. Δεν την είχε σκεφτεί ποτέ ως σφαίρα, αλλά υπέθεσε ότι εννοούσε τον κύβο που καλούσε πύλες, εκείνον που είχε βρει στο εγκαταλελειμμένο ορυχείο. Τον έβγαλε γρήγορα από τη σάκα του, λέγοντας: «Να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Εκεί απ' όπου έρχομαι, αυτό το λέμε κύβο!»

ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ MINECRAFT

Μια μέρα, σε μια μικρή πόλη του Άινταχο, ανοίγει μια μυστηριώδης πύλη προς τον Επάνω Κόσμο, μια χώρα θαυμάτων αποτελούμενη εξολοκλήρου από κύβους όπου η δημιουργικότητα -και οι κατασκευές- είναι το παν. Όταν μια ομάδα τυχοδιωκτών διασχίζει την πύλη, συναντά γνωρίμους και αγαπημένους χαρακτήρες, από γουρουνανθρώπους και ζόμπι μέχρι σκελετούς!

Αυτό το μυθιστόρημα αφηγείται τη συναρπαστική ιστορία του *Μια Ταινία Minecraft*, η οποία βασίζεται στο πιο επιτυχημένο βιντεοπαιχνίδι όλων των εποχών!

ΜΟΖΑΝΓ
STUDIOS

 **εκδόσεις
ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ**
www.klidarithmos.gr

ISBN 978-960-645-752-4

9 789606 457524